

بینش‌هایی از میدان عمل:

پادکستی اثر متقابل فناوری، ارزش‌ها و اجتماع را بررسی می‌کند

۲۰ آذر ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی — چگونه می‌توانیم از ادغام ارزش‌ها، آرمان‌ها و نیازهای مان، در طراحی، توسعه و استفاده از فناوری اطمینان حاصل کنیم؟

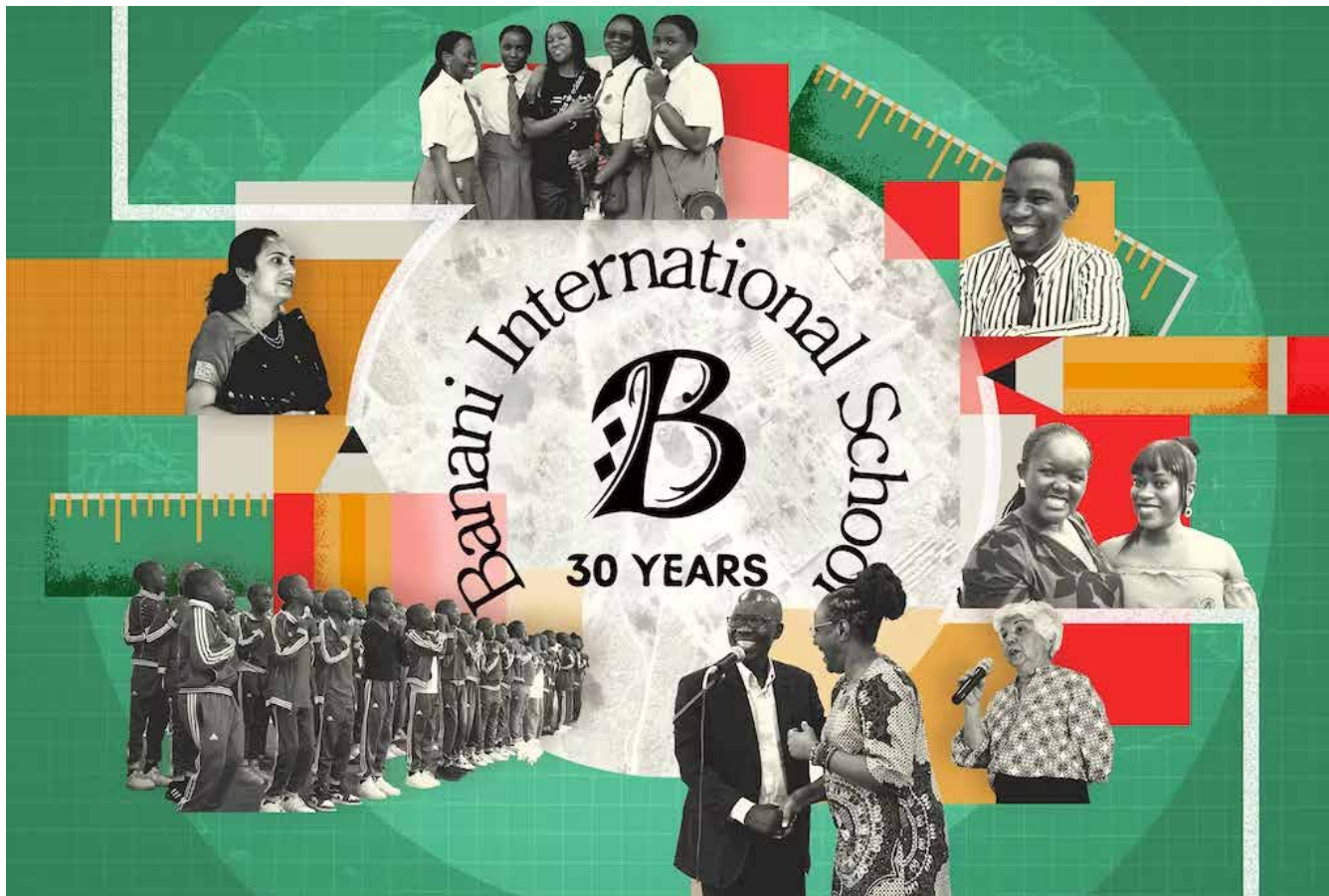
این یکی از سوالاتی بود که مت و اینبرگ (Matt Weinberg)، متخصص فناوری از ایالات متحده، در این قسمت از پادکست بررسی کرد. این پادکست در حین یک گردهمایی اخیر در مرکز جهانی بهائی، با موضوع توسعه جوامع، ضبط شد.

آقای واینبرگ ایده‌هایی را از مقاله خود با عنوان «فناوری، ارزش‌ها و شکل‌دهی به واقعیت اجتماعی»، که در وبسایت نشریه «عالم بهائی» منتشر شده است، به اشتراک می‌گذارد. آقای واینبرگ می‌گوید: «دیدگاه کلی نسبت به توسعه فناوری نمی‌تواند از خود فناوری بدست آید. فناوری، تجلی از قابلیت انسان است. فناوری، اهداف انسان را برجسته می‌کند، توانمندی ما را تقویت می‌کند و توانایی‌های ما را افزایش می‌دهد، اما ویژگی‌ها یا عاملیت ذاتی لازمی که ما داریم را ندارد.»

این دیدگاه نیازمند مفهوم گسترده‌تری از عقلانیت است، مفهومی که به گفته آقای واینبرگ لازم است برگرفته از عقل و بصیرت معنوی باشد. او می‌گوید: «در دیانت بهائی، این ایده به عنوان اصل هماهنگی بین دانش علمی و دینی بیان می‌شود.»

او می‌گوید این اصل تأکید می‌کند که وقتی فناوری توسط بصیرت اخلاقی و ارزش‌های معنوی هدایت شود، می‌تواند کمک قابل توجهی به رفاه اجتماعی و پیشرفت تمدن کند.

او ادامه می‌دهد: «دانشی که ما برای پیشرفت نیاز داریم انواع مختلفی دارد. ما نه تنها نیازمند روش‌شناسی، نظریه‌ها، تکنیک‌ها و مدل‌ها هستیم، بلکه همچنین نیازمند ارزش‌ها و بینشی هستیم که سرچشمه‌اش این درک است که در واقع ما موجوداتی معنوی هستیم؛ این که ما هدفی برای مشارکت در ایجاد روش‌هایی برای زندگی عادلانه و صلح‌آمیز داریم.»

مدرسه بین‌المللی بنانی:

۳۰ سال توان‌افزایی زنان برای پیشرفت اجتماعی

۲۴ آذر ۱۴۰۲

لیتتا (LITETA)، زامبیا — همچنان که اجتماعات در سطح جهان درگیر دستیابی به برابری زنان و مردان هستند، نقش آموزش و پرورش در توان‌افزایی زنان امری حیاتی است. «مدرسه بین‌المللی بنانی (Banani International School) در زامبیا، اخیراً سی‌امین سالگرد تأسیسش را جشن گرفت. این مدرسه که تلاشی الهام‌گرفته از آموزه‌های بهائی بوده، به دلیل پذیرش و عمل به اصل برابری زنان و مردان شناخته شده است. رویکرد آموزشی چند وجهی مدرسه، با ادغام فعالیت‌های فکری و کسب فهم اخلاقی و بینش‌های معنوی، یک محیط آموزشی غنی را پرورش می‌دهد.

سالگرد تأسیس مدرسه در رویدادی اخیر، با گرد هم آوردن رئیس لیتتا، نمایندگان وزارت آموزش و پرورش و دیگر مقامات دولتی، مقامات بلندپایه، نمایندگان مؤسسات آموزشی مختلف، دانش‌آموزان، فارغ‌التحصیلان و کارکنان، جشن گرفته شد. مارگارت لنگوه، (Margaret Lengwe)، یکی از اعضای محفل روحانی ملی بهائیان زامبیا، در گفتگو با سرویس خبری، هدف اصلی مدرسه را اینگونه خاطر نشان کرد: «مدرسه بنانی در تلاش است تا قدرت تفکر و شخصیت زنان جوان را توسعه داده و آرمان هایشان برای کمک به جوامع خود و در مقیاسی بزرگتر به کشورشان را پرورش دهد.»

تاندوز نیاتاندو (Thandose Nyathando)، از فارغ‌التحصیلان این مدرسه، که اکنون مدیر اجرایی در یکی از بانک‌های بزرگ زامبیا است، با تأمل بر تجربه تحول‌آفرین خود، می‌گوید: «به ما آموختند که خود را معادنی غنی از جواهرات با ارزش ببینیم، باوری که ما را در زمینه‌های حرفه‌ای مختلف در سراسر جهان، توانمند کرده است.»

آمی‌تا یاگاناگی (Amita Yaganagi)، مدیر مدرسه می‌افزاید که فارغ‌التحصیلان مدرسه بنانی در رشته‌های بسیار و حوزه‌های مختلفی در زامبیا و سطح جهان، از جمله آموزش و پرورش، بانکداری، کارآفرینی، ارتباطات و قانون، کار می‌کنند. او می‌گوید که دانش‌آموزان، با ترقی در زمینه‌هایی مانند ریاضی، علوم و فناوری، در کنار علوم اجتماعی، انتظارات سنتی از دختران را به چالش می‌کشند.

خانم لنگوه همچنين مشاهده مي‌کند که محيط مدرسه بناني، تفکري عميق در مورد هدف زندگي را از سنين خردسالي در دانش‌آموزان پرورش مي‌دهد. در اين محيط، يادگيري علمي در کنار رشد فردي و معنوي پيشرفت مي‌کند. همزمان که دانش‌آموزان در مسير آموزشي خود پيشرفت مي‌کنند، نه تنها دانش کسب مي‌کنند، بلکه چشم‌اندازي براي مشارکت معنادارشان در اجتماع را توسعه مي‌دهند.

چشم‌انداز تأسيس مدرسه

مدرسه بين‌المللي بناني که که تاريخچه‌اش به سال ۱۳۷۲ (۱۹۹۳ ميلادي) بازمي‌گردد، بر اساس آموزه‌هاي بهائي تأسيس شد و تمرکز ويژه‌اي بر توان‌افزايي دختران از طريق آموزش و پرورش داشته است. اين مدرسه که درهاي خود را به روي يک گروه اوليه متشکل از ۶۵ دانش‌آموز باز کرد، به يک جامعه آموزشي پويا تبديل شده است که در هر زمان به بيش از ۳۰۰ دانش‌آموز در هر دو مقطع ابتدائي و متوسطه، خدمات ارائه مي‌دهد که از جمله ۱۰٪ از اين جوانان از پيشينه‌هاي بين‌المللي هستند. مامه برادومبا نکتيساه (Maame Brodwemaba Nketsiah)، مدير سازمان توسعه بين‌المللي بهائي، با تأمل بر چشم‌انداز مدرسه مي‌گويد: «هدف، هميشه اين بوده است که به زنان زامبيائي نوعي تجربه آموزشي ارائه شود که در غير اين صورت دسترسي به آن ممکن نبود، تا آنها را براي مشارکت‌هاي قابل توجهي در پيشرفت کشور آماده کند.» اين مدرسه تحت نظارت بنياد ويليام موتله ماستلا (William Mmutle Masetlha) فعاليت مي‌کند. اين بنياد يک سازمان توسعه است که در سال ۱۹۸۳ براي کمک به توسعه اجتماعي و اقتصادي زامبيا تأسيس شد.

ادغام ترقی تحصیلی با توان‌افزایی اخلاقی

خانم یاگاناگی، مدیر مدرسه، توضیح می‌دهد که برنامه درسی بنانی طیف وسیعی از رشته‌های علمی را پوشش می‌دهد و تأکید زیادی بر رشد شخصیت دارد. دانش‌آموزان، از پرورش ارزش‌های اخلاقی اساسی در آموزش و پرورش سنین اولیه گرفته تا کشف هویت معنوی و تشویق به مشارکت در زندگی اجتماعی در مقاطع بالاتر، در یک مسیر آموزشی جامع شرکت می‌کنند. خانم لنگوه، با تأکید بر تأثیر گسترده‌تر این رویکرد می‌گوید: «این امر ارزش‌های راستگویی، سخاوت و مهربانی را تقویت کرده و محیطی پرورش‌دهنده برای دانش‌آموزان و معلمان ایجاد می‌کند.»

مرینا فیری ندومبا (Merina Phiri Ndumba)، با تأمل بر دوران دانش‌آموزی‌اش در مدرسه بنانی در گذشته و حرفه خود به عنوان یک حسابدار رسمی و بانک مرکزی، درباره تأثیر ماندگار تحصیلات خود می‌گوید: «تمرکز بنانی بر پیشرفت شخصیت و خدمت، عمیقاً زندگی و نیز رویکردهم را به عنوان یک مادر شکل داده است.»

او می‌افزاید: «من تلاش می‌کنم همان ارزش‌ها را به فرزندانم منتقل کنم، ارزش‌هایی مانند تاب‌آوری، متانت و طرز فکری متمرکز بر مشارکت مثبت، ارزش‌هایی که معتقدم باید در همه مدارس رایج‌تر باشند.»

بکارگیری اصول فراتر از کلاس درس

در مدرسه بنانی، بکارگیری اصول اخلاقی در زندگی روزمره سنگ بنای تجربه آموزشی هستند. این اصول اخلاقی در پروژه‌های خدماتی، که به فراتر از دروس علمی گسترش یافته‌اند، ملموس هستند.

خانم یاگاناگی نقش دانش‌آموزان بزرگ‌تر را در مشارکت اجتماعی برجسته می‌کند: «دانش‌آموزان ما در مقاطع سال ۱۱ و ۱۲، درس‌های هفتگی در رشته‌های انگلیسی و ریاضی را به دانش‌آموزان جوان‌تر در مدارس همسایه ارائه می‌دهند.»

«این ابتکار به آماده‌سازی دانش‌آموزان جوان‌تر برای امتحانات عمومی مهم کمک می‌کند و احساس مسئولیت عمیق و تمایل به خدمت را در دانش‌آموزان ما پرورش می‌دهد.» او به برنامه‌هایی برای گسترش این فعالیت‌ها اشاره می‌کند تا ابتکارات زیست‌محیطی مانند درختکاری را شامل شوند.

دانش‌آموزان جوان‌تر در مدرسه بنانی نیز در طرح‌هایی که محورشان خدمت است شرکت می‌کنند و از طریق فعالیت‌هایی مانند کمک به مدرسه ابتدایی، حفظ محیط مدرسه، و کمک به آشپزخانه و باغ‌های آن، در کارهای مدرسه مشارکت می‌کنند.

ندیناوه روپرت (Ndinawe Ruppert)، یکی دیگر از دانش‌آموزان سابق مدرسه که اکنون یک وکیل است، با تأمل بر تأثیر دوران خود در بنانی می‌گوید: «حس وحدت و بینش جهان‌شمولی که در مدرسه بنانی در ما پرورش داده شد، به طور چشمگیری بر مسیر شغلی من تأثیر گذاشت. این موضوع الهام بخش من در ارائه خدمات حرفه‌ای رایگان بود، حتی در زمانی از زندگی‌ام که منابع زیادی نداشتم.»

چشم‌انداز آینده

در جشن اخیر، خانم نکتسیاه با تاکید بر نقش آموزش در بهبود اجتماعی، نظرات خود را در مورد مسیر حرکت مدرسه بنانی و سمت و سوی آینده آن، به اشتراک گذاشت. «ثروت آینده یک ملت حقیقتاً با توانایی ارائه آموزش و پرورشی عالی، در ابعاد فکری و معنوی، به تعداد فزاینده‌ای از زنان، مرتبط است.» او افزود: «تاثیر زنان در شکل دادن به اجتماع و شخصیت نسل‌های آینده قابل اغراق نیست. مشارکت مدرسه بین‌المللی بنانی در توسعه زامبیا، توسط فارغ التحصیلان آن نشان داده شده است؛ زانی که انگیزه‌شان خدمت به جوامع خود بوده و دارای شخصیتی شرافتمند هستند و نقش محوری در پیشرفت اجتماع در هر زمینه ای، از جمله خانواده، جامعه محلی، صنعت و دولت، ایفا می‌کنند.»

سیلویا ماسیه (Sylvia Masiye)، از فارغ التحصیلان مدرسه بنانی که اکنون یک مامور مالیات بین‌المللی است، با انعکاس این تمایلات دیدگاه خود را به اشتراک گذاشت: «تعداد بسیار کمی مؤسسات آموزشی به ذهنم می‌آیند که دخترچه‌ها را با ذهنیتی برای تعالی فردی مجهز می‌کنند و در عین حال نیاز خدمت به اجتماع را در آنها زنده نگه می‌دارند.»

«در دنیایی که به طور فزاینده‌ای چالش‌برانگیز است، امیدوارم که مدرسه بنانی همچنان زنان جوانی با رویاهایی جسورانه را به جامعه جهانی هدیه دهد تا خانه مشترک‌مان را متحول کنند.»

جامعه جهانی بهائی نیویورک:

قطعنامه سازمان ملل مجدداً خواستار پایان آزار و اذیت بهائیان توسط ایران شد

۲۹ آذر ۱۴۰۲

نیویورک — آخرین و سی و ششمین قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد دیروز در نشست عمومی این مجمع تصویب شد. این قطعنامه نگرانی جدی را نسبت به طیف گسترده‌ای از نقض حقوق بشر در ایران، از جمله وضعیت بهائیان و سایر اقلیت‌های مذهبی، ابراز کرده و از دولت ایران می‌خواهد تا همه اشکال تبعیض و سرکوب مذهبی را «حذف کند». این قطعنامه که ماه گذشته به تایید کمیته سوم مجمع عمومی رسیده بود، دیروز با ۷۸ رای موافق، ۳۰ رای مخالف و ۶۸ رای ممتنع تصویب شد.

این قطعنامه «نگرانی جدی» در مورد موارد متعدد نقض حقوق بشر در ایران - از جمله نفی آزادی مذهب و عقیده را ابراز می‌کند. بهائیان «به طور اخص» در معرض «محدودیت‌های بی‌مورد برای تدفین طبق اصول مذهبی، حمله به اماکن... خاک‌سپاری و سایر موارد نقض حقوق بشر» هستند. این محدودیت‌ها شامل «افزایش آزار و اذیت، ارباب، سرکوب، دستگیری و بازداشت خودسرانه» و تحریک به نفرت علیه آنها از طریق رسانه‌های رسمی و غیر رسمی که می‌توانند «به خشونت منجر شوند»، می‌باشد.

همچنین از دولت ایران خواسته شده که «به مصونیت‌های سیستماتیک مداوم برای کسانی که علیه افراد متعلق به اقلیت‌های مذهبی رسمی و غیررسمی مرتکب جرم می‌شوند، پایان دهد» و در عین حال به ترتیبات، قوانین و رویه‌های قانون اساسی مبنی بر منع تحصیل و اشتغال بهائیان، تعطیلی مشاغل و مغازه‌های شخصی، مصادره اموال و سایر موارد نقض حقوق، پرداخته شده است.

بریتانیا:

گردهمایی ویژه‌ای در وست مینستر اصل یگانگی را مورد توجه قرار می‌دهد

۳۰ آذر ۱۴۰۲

لندن- اخیراً جشن ویژه‌ای در پورتکالیس هاوس (Portcullis House) وست مینستر (Westminster) به مناسبت گرامیداشت رویدادی مهم برگزار شد: صدمین سالگرد تأسیس محفل روحانی ملی بهائیان بریتانیا. در این گردهمایی تلاش‌های مربوط به تقویت هماهنگی اجتماعی، با تأکید بر نقش مهم روابط منسجم بین افراد، جوامع و موسسات در پرورش اجتماعی‌ای متحدتر، بررسی شد.

شیرین طاهرزاده، یکی از اعضای محفل روحانی ملی، بر اصل یگانگی به عنوان نیروی بنیادین در شکل دادن به این روابط تأکید کرد. او با اشاره به آموزه‌های حضرت بهاءالله گفت: «همه ما از یک خاک آفریده شده‌ایم. همه ما اعضای یک خانواده بشری و همکار یکدیگر در حفظ این سیاره هستیم.»

او از حضرت بهاءالله نقل قول کرد که اشاره می‌کنند: «مقصود، اصلاح عالم و راحت امم بوده این اصلاح و راحت ظاهر نشود مگر به اتحاد و اتفاق.»

خانم طاهرزاده افزود که چنین وحدتی به معنای یکنواختی نیست، بلکه ارج نهادن به تنوع و کثرتی است که برای ساختار یک اجتماع صلح‌آمیز حیاتی می‌باشد.

این گردهمایی درباره دیانت بهائی که حدود ۹۰ نفر شرکت‌کننده داشت به میزبانی گروه پارلمانی از همه احزاب (All-Party Parliamentary Group) برگزار گردید و مقامات دولتی، رهبران جامعه مدنی، روزنامه‌نگاران و نمایندگان جوامع مذهبی مختلف را گرد هم آورده بود.

مشارکت صمیمانه چند جوان از نیو کراس (New Cross) در محله لویشم (Lewisham) لندن، که در برنامه‌های آموزشی اخلاقی جامعه بهائی فعالیت می‌کنند، سبب غنای این گردهمایی شد. تجارب مشترک آنها نقش حیاتی تعامل بین جوانان و مؤسسات آموزشی بهائی را در آزاد کردن نیروی بالقوه جوانان، برای کمک به بهبود اجتماع، برجسته کرد.

الیزابت، یکی از جوانان نیو کراس، نظرش را در مورد اینکه چگونه این برنامه‌ها سبب وسعت دیدگاه او شده و احساس مسئولیت نسبت به نسل‌های آینده را در او تقویت کرده است، به اشتراک گذاشت. «طبق آموزه‌های بهائی، کودکان مانند معادنی سرشار از جواهرات بی‌نهایت ارزشمند هستند که آموزش و تربیت سبب ظهور آنها می‌شود. من می‌خواهم به کودکان کمک کنم تا جواهر درون خود، خصوصیات معنوی که همه دارای آن هستند، را کشف کنند.

الکس، یکی دیگر از جوانان، در ادامه این توضیحات تاثیر مشارکت خود در طرح‌های جامعه‌سازی بهائی را بیشتر تشریح کرد. «این [فعالیت‌ها] به من کمک کرد بتوانم خود را ابراز کنم و به من درباره تصمیمات و انتخاب‌هایی که می‌توانند منجر به امید و ناامیدی شوند آموخت. من بلافاصله می‌خواستم برای گروه دیگری از کودکان تسهیلگر باشم. من با الگو گرفتن از دوستانم انگیزه پیدا کردم. می‌خواستم به افرادی مانند خودم کمک کنم و الگوی خوبی باشم.»

کالب (Caleb)، جوان دیگری از نیو کراس، با تاکید بر این دیدگاه گفت که برنامه‌های آموزشی به او آموختند که بخشی از چیزی بزرگ‌تر بودن، ارزشمند است. او گفت: «من یاد گرفته‌ام نه تنها بخشی از یک محله، بلکه بخشی از یک خانواده باشم.»

تاثیر تحول‌آفرین این فعالیت‌ها را نه تنها جوانان احساس کردند بلکه مقامات رسمی نیز آنها را اذعان نمودند؛ از جمله آلیستر کارمایکل (Alistair Carmichael)، عضو پارلمان، در این مورد گفت: «جوانانی که اینجا هستند با مشارکت در حیات جوامع خود و وقف زمان و نیرو برای آموزش نسل‌های جوان‌تر، راه را به ما نشان داده‌اند.»

شرکت‌کنندگان از طریق توضیحات ارائه شده توسط جوانان، بینشی نسبت به یک پویایی منحصر به فرد به دست آوردند - وقتی افراد برای خدمت (اقدام به نفع دیگران) احساس توانمندی کنند، موسسات به طور موثر این انرژی را هدایت کرده و جامعه رشد آنها را حمایت کند، یک فرایند متحول کننده آشکار می‌شود. این روحیه مشارکت، حس تعلق عمیقی به وجود می‌آورد که میل جوانان را برای مشارکت در برطرف کردن نیازهای محله خود تقویت می‌کند. جوانان مشاهده کرده‌اند که این فضا نه تنها باعث رشد شخصی شده بلکه جامعه‌ای توانمندتر و منسجم‌تر به وجود آورده است.

این نظرات در ویدئویی که به همین مناسبت توسط دفتر روابط عمومی جامعه بهائی تهیه شده بود، بررسی شد. پاتریک اومارا (Patrick O'Mara)، منشی محفل ملی بهائیان بریتانیا، با اشاره به توسعه جامعه بهائی در انگلستان، گفت: «در طول ۱۵۰ سال گذشته، جامعه بهائی خود را وقف ترویج هویت مشترکی کرده است که مردم را عضوی از یک خانواده‌ی انسانی می‌بیند.» «ما از طریق تلاش‌های مشترک با هم‌شهری‌هایمان، آموخته‌ایم که بینش‌های حاصل از تجربیات مرتبط با چالش‌های عمیقی که اجتماع‌مان با آن روبرو است را به اشتراک بگذاریم.»

